Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement
Teil I

Dziennik rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa
Część I

1940 | Ausgegeben zu Krakau, den 16. September 1940 | Nr. 53
Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 16 września 1940 r.

Inhalt / Treść

Verordnung
über die Behandlung feindlichen Vermögens.

Vom 31. August 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Erster Abschnitt.
Allgemeine Bestimmungen.

§ 1
Inland.

(1) Inland im Sinne dieser Verordnung ist das Gebiet des Generalgouvernements.

(2) Inländer im Sinne dieser Verordnung sind natürliche und juristische Personen, die ihren Wohnsitz oder gewöhnlichen Aufenthalt, Sitz oder Ort der Leitung im Inland haben.

§ 2
Feindliche Staaten.

Als feindliche Staaten sind anzusehen:

1. Vereinigtes Königreich von Großbritannien und Nordirland mit den überseeischen Besitzungen, Kolonien, Protektoraten und Mandatsgebieten sowie die Dominions Kanada, Australischer Bund, Neuseeland und Südafrikanische Union mit ihren Mandatsgebieten;
2. Frankreich einschließlich seiner Besitzungen, Kolonien, Protektorate und Mandatsgebiete;
3. Ägypten;
4. Sudan;
5. Irak;
6. Monako.

Rozporządzenie
o traktowaniu majątku nieprzyjacielskiego.

Z dnia 31 sierpnia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Rozdział pierwszy.
Postanowienia ogólne.

§ 1
Kraj.

1) Krajem w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest obszar Generalnego Gubernatorstwa.

(2) Krajowcami w pojęciu niniejszego rozporządzenia są osoby fizyczne i prawne, których miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu, siedziba lub miejsce kierownictwa znajduje się w kraju.

§ 2
Państwa nieprzyjacielskie.

Za państwa nieprzyjacielskie należy uważać:

1. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii z zamorskimi posiadłościami, koloniami, protektoratami i obszarami mandatowymi, jak również dominia Kanadę, Związek Australijski, Nową Zelandię i Unię Południowo-Afrykańską z jej obszarami mandatowymi;
2. Francję łącznie z jej posiadłościami, koloniami, protektoratami i obszarami mandatowymi;
3. Egipt;
4. Sudan;
5. Irak;
6. Monaco.

§ 3

Feinde.

(1) Als Feinde sind anzusehen:

1. die feindlichen Staaten, ihre Gebietskörperschaften und sonstigen öffentlich-rechtlichen Personen;
2. natürliche Personen, die einem feindlichen Staat angehören oder die im Gebiet eines feindlichen Staates ihren Wohnsitz oder dauernden Aufenthalt haben;
3. juristische Personen des Privatrechts sowie Personenvereinigungen, Anstalten, Stiftungen und sonstige Zweckvermögen, sofern entweder sie ihren Sitz oder ihre Hauptniederlassung im Gebiet eines feindlichen Staates haben oder ihre ursprüngliche Rechtsfähigkeit auf dem Recht eines feindlichen Staates beruht;
4. andere als die in den Nr. 2 und 3 genannten Personen in bezug auf Niederlassungen, die sie im Gebiet eines feindlichen Staates haben.

(2) Der Leiter der Abteilung Justiz im Amt des Generalgouverneurs kann Ausnahmen von den Vorschriften des Abs. 1 Nr. 2 bis 4 zulassen.

§ 4

Feindliches Vermögen im Inland.

Als im Inland befindliches feindliches Vermögen sind folgende Vermögensgegenstände anzusehen, wenn sie rechtlich oder wirtschaftlich Feinden gehören:

I. 1. Grundstücke, grundstücksgleiche Rechte und bewegliche Sachen, die sich im Inland befinden;

2. Wertpapiere, Anteile und Genußscheine jeder Art, die sich im Inland befinden; Schuldverschreibungen des Reichs, des Generalgouvernements, des ehemaligen polnischen Staates sowie sonstiger Schuldner, die ihren Sitz oder ihre Hauptniederlassung im Inland haben, auch wenn sich die Urkunden im Ausland befinden;
3. Zahlungsmittel, die sich im Inland befinden;
4. Beteiligungen an Unternehmen, die im Inland entweder ihren Sitz oder ihre Hauptniederlassung haben oder deren ursprüngliche Rechtsfähigkeit auf inländischem Recht beruht, gleichviel, ob sie in Wertpapieren verbrieft sind oder nicht;
5. Forderungen gegen Schuldner, die ihren Wohnsitz oder ihren dauernden Aufenthalt im Inland haben, und Forderungen, die im Betriebe einer inländischen Niederlassung des Schuldners entstanden sind;
6. Rechte und Ansprüche, die in einem inländischen öffentlichen Buch oder Register eingetragen sind;
7. im Inland erteilte Gewerbeberechtigungen;
8. gewerbliche Schutzrechte und Urheberrechte, denen für das Inland Schutz verliehen ist;
9. das dem Betrieb einer inländischen Niederlassung oder einer im Inland ausgeübten Berufstätigkeit dienende sonstige Vermögen, soweit es nicht unter I. Nr. 1 bis 8 fällt.

§ 3

Nieprzyjaciele.

(1) Za nieprzyjaciół należy uważać:

1. państwa nieprzyjacielskie, ich korporacje terytorialne i inne osoby publiczno-prawne;
2. osoby fizyczne, przynależne do państwa nieprzyjacielskiego lub posiadające na obszarze państwa nieprzyjacielskiego swoje miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu;
3. osoby prawne prawa prywatnego jak również zrzeszenia osobowe, zakłady, fundacje i inne majątki celowe, o ile mają swoją siedzibę lub swój zakład główny na obszarze państwa nieprzyjacielskiego albo jeśli ich pierwotna zdolność prawna na prawie państwa nieprzyjacielskiego polega;
4. inne niż w punktach 2 i 3 wymienione osoby w odniesieniu do oddziałów, które posiadają na obszarze państwa nieprzyjacielskiego.

(2) Kierownik Wydziału Sprawiedliwości przy Urzedzie Generalnego Gubernatora zezwolić może na wyjątki od przepisów ust. 1 punkty 2 do 4.

§ 4

Majątek nieprzyjacielski w kraju.

Za znajdujący się w kraju majątek nieprzyjacielski uważać należy następujące przedmioty majątkowe, o ile pod względem prawnym lub gospodarczym do nieprzyjaciół należą:

I. 1. Nieruchomości, prawa na nieruchomościach traktowane jak nieruchomości (np. prawo zabudowy) i rzeczy ruchome, znajdujące się w kraju;

2. papiery wartościowe, udziały i udziały użytkowe wszelkiego rodzaju, znajdujące się w kraju; zapisy długu Rzeszy, Generalnego Gubernatorstwa, byłego państwa polskiego, jak również innych dłużników, którzy siedzibę swoją lub zakład główny mają w kraju, nawet jeśli dokumenty zagranicą się znajdują;
3. środki płatnicze, znajdujące się w kraju;
4. udziały w przedsiębiorstwach posiadających swoją siedzibę lub swój zakład główny w kraju, albo których pierwotna zdolność prawna opiera się na prawie krajowym, bez względu na to, czy poręczone są w papierach wartościowych czy nie;
5. wierzytelności przeciw dłużnikom, którzy w kraju mają swoje miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu i wierzytelności, które powstały w przedsiębiorstwie krajowego oddziału dłużnika;
6. prawa i pretensje, wpisane do krajowej publicznej księgi lub krajowego rejestru publicznego;
7. udzielone w kraju uprawnienia przemysłowe;
8. przemysłowe prawa ochronne i prawa autorskie, którym udzielono ochrony na obszarze kraju;
9. inny majątek, służący przedsiębiorstwu jakiegoś krajowego oddziału lub jakiejś wykonywanej w kraju czynności zawodowej, o ile nie podpada pod punkty 1 do 8.

II. 1. Rechte an den zu I. aufgeführten Gegenständen;
2. Rechte aus Verträgen über die zu I. aufgeführten Gegenstände.

Zweiter Abschnitt.

§ 5

Zahlungsverbot.

(1) Es ist verboten, unmittelbar oder mittelbar Zahlungen an Feinde nach dem Ausland in bar, in Wechseln oder Schecks durch Überweisung oder in sonstiger Weise zu leisten.

(2) Der Leiter der Abteilung Wirtschaft im Amt des Generalgouverneurs kann Ausnahmen von dem Zahlungsverbot des Abs. 1 zulassen.

Dritter Abschnitt.

Anmeldung feindlichen Vermögens.

§ 6

Gegenstand der Anmeldung.

Das im Inland befindliche feindliche Vermögen (§ 4) ist nach dem Stande vom 31. Dezember 1939, bei späterem Anfall nach dem Stande des Anfalls anzumelden.

§ 7

Anmeldepflicht.

Anmeldepflichtig sind

1. feindliche Staatsangehörige (mit Ausnahme der Kriegsgefangenen), die sich im Inland aufhalten;
2. wer im Inland feindliches Vermögen verwaltet oder besitzt, in Gewahrsam hat, beaufsichtigt oder bewacht;
3. wer einem im Ausland befindlichen Feind eine Leistung schuldet;
4. die Leiter oder die sonst zur Vertretung oder Verwaltung befugten Personen der juristischen Personen des Privatrechts, der Personenvereinigungen, Anstalten, Stiftungen und sonstigen Zweckvermögen, an denen Feinde beteiligt sind und die ihren Sitz oder eine Niederlassung im Inland haben.

§ 8

Anmeldestelle.

(1) Die Anmeldung hat bei dem Finanzinspekteur zu erfolgen, in dessen Bezirk der Anmeldepflichtige seinen Wohnsitz oder dauernden Aufenthalt hat.

(2) Die Behörden des Generalgouvernements und die Emissionsbank in Polen melden bei dem Leiter der Abteilung Finanzen im Amt des Generalgouverneurs an.

§ 9

Form der Anmeldung.

Die Anmeldung hat auf Anmeldebogen zu erfolgen, die von der Anmeldestelle zu erfordern sind. Jede Anmeldung ist in dreifacher Ausfertigung abzugeben.

§ 10

Anmeldepflicht Angehöriger feindlicher Staaten.

Angehörige feindlicher Staaten (mit Ausnahme der Kriegsgefangenen), die sich im Inland aufhalten, haben ihr gesamtes im Inland befindliches Vermögen auf Anmeldebogen A anzumelden.

II. 1. Prawa do wymienionych pod I przedmiotów;
2. prawa do umów o wymienionych pod I przedmiotach.

Rozdział drugi.

§ 5

Zakaz zapłaty.

(1) Zabrania się na rzecz nieprzyjaciół zagranicę dokonywać bezpośrednich lub pośrednich zapłat gotówką, wekslami lub czekami drogą przekazywania lub w inny sposób;

(2) Kierownik Wydziału Gospodarki przy Urzędzie Generalnego Gubernatora może zezwolić na wyjątki od zawartego w ust. 1 zakazu zapłaty.

Rozdział trzeci.

Zgłoszenie majątku nieprzyjacielskiego.

§ 6

Przedmiot zgłoszenia.

Znajdujący się w kraju majątek nieprzyjacielski (§ 4) zgłosić należy według stanu z dnia 31 grudnia 1939 r., przy późniejszym przypadnięciu majątku według stanu przypadnięcia.

§ 7

Obowiązek zgłoszenia.

Obowiązkowi zgłoszenia podlegają:

1. obywatele państw nieprzyjacielskich (za wyjątkiem jeńców wojennych), przebywający w kraju;
2. kto w kraju majątkiem nieprzyjacielskim zarządza lub posiada, dzierży, nadzoruje lub strzeże;
3. kto znajdującemu się zagranicą nieprzyjacielowi dłużny jest świadczenia;
4. kierownicy lub poza tym do zastępstwa lub zarządu uprawnione osoby osób prawnych prawa prywatnego, związków osobowych, zakładów, fundacyj i innych majątków celowych, w których nieprzyjaciele mają swój udział i którzy w kraju mają siedzibę lub oddział.

§ 8

Urząd zgłoszenia.

(1) Zgłoszenie ma nastąpić u Inspektora Skarbowego, w którego obwodzie obowiązany do zgłoszenia posiada swoje miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu.

(2) Władze Generalnego Gubernatorstwa i Bank Emisyjny w Polsce uskuteczniają zgłoszenia u Kierownika Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

§ 9

Forma zgłoszenia.

Zgłoszenie ma nastąpić na formularzach zgłoszenia, które otrzymać można w miejscu zgłoszenia. Zgłoszenie należy oddać w trzech egzemplarzach.

§ 10

Obowiązek zgłoszenia obywateli państw nieprzyjacielskich.

Obywatele państw nieprzyjacielskich (za wyjątkiem jeńców wojennych), przebywający w kraju, obowiązani są cały swój znajdujący się w kraju majątek zgłosić na formularzu zgłoszenia A.

§ 11

Anmeldepflicht der Verwalter und Verwahrer feindlichen Vermögens.

(1) Wer im Inland befindliches feindliches Vermögen verwaltet oder besitzt, im Gewahrsam hat, beaufsichtigt oder bewacht, hat dieses Vermögen auf Anmeldebogen B anzumelden.

(2) Die Erfüllung der Anmeldepflicht durch den einen Anmeldepflichtigen kommt den anderen Anmeldepflichtigen zustatten.

§ 12

Anmeldepflicht der Schuldner von Feinden.

(1) Wer einem im Ausland befindlichen Feinde eine Leistung schuldet, hat die Leistung auf Anmeldebogen C anzumelden.

(2) Bedingte und bestrittene Verbindlichkeiten sind mit dem Vermerk „bedingt" oder „bestritten" zu kennzeichnen.

(3) Die Anmeldung ist auch vorzunehmen, wenn eine Leistung von einer noch ausstehenden Gegenleistung abhängig ist.

§ 13

Anmeldepflicht der Unternehmen mit feindlicher Beteiligung.

(1) Die Leiter oder die sonst zur Vertretung oder Verwaltung befugten Personen der juristischen Personen des Privatrechts, der Personenvereinigungen, Anstalten, Stiftungen und sonstigen Zweckvermögen (Unternehmen), an denen Feinde beteiligt sind und die ihren Sitz oder eine Niederlassung im Inland haben, haben Art und Umfang der Beteiligung auf Anmeldebogen D anzumelden.

(2) Die Anmeldestellen sind berechtigt, auf dem Anmeldebogen auch Angaben über das Vermögen dieser Unternehmen zu verlangen.

§ 14

Ausnahme von der Anmeldepflicht.

Beträgt der Wert des gesamten anzumeldenden Vermögens eines Feindes weniger als 1000 Zloty, so darf die durch die §§ 6, 10, 11 und 13 vorgeschriebene Anmeldung dieses Vermögens unterbleiben.

§ 15

Auskunftspflicht.

Die Anmeldestellen sind befugt, auch von Dritten Auskunft zu verlangen sowie Bücher und Schriften einzusehen.

§ 16

Zweifel über die Anmeldepflicht.

Die Anmeldung ist auch dann erforderlich, wenn Zweifel über die Anmeldepflicht bestehen. Die Zweifelsgründe sind anzugeben.

§ 17

Anmeldefrist.

(1) Die Anmeldung hat bis zum 15. Oktober 1940 zu erfolgen.

(2) Die Anmeldung des Vermögens, das nach dem 15. September 1940 anfällt oder von dessen Anfall der Anmeldepflichtige erst nach dem 15. September 1940 Kenntnis erhält, ist binnen einem Monat, nachdem der Anmeldepflichtige Kenntnis erhalten hat, zu bewirken.

(3) Dem Anmeldepflichtigen kann auf Antrag eine Nachfrist gewährt werden.

§ 11

Obowiązek zgłoszenia zarządców i przechowawców majątku nieprzyjacielskiego.

(1) Kto znajdującym się w kraju majątkiem nieprzyjacielskim zarządza lub posiada, dzierży, nadzoruje lub strzeże, winien majątek ten zgłosić na formularzu zgłoszenia B.

(2) Dokonanie obowiązku zgłoszenia przez jednego z obowiązanych do zgłoszenia skutecznym jest dla pozostałych obowiązanych do zgłoszenia.

§ 12

Obowiązek zgłoszenia dłużników nieprzyjaciół.

(1) Kto znajdującemu się zagranicą nieprzyjacielowi dłużny jest świadczenia, winien świadczenie to zgłosić na formularzu zgłoszenia C.

(2) Warunkowe lub sporne zobowiązania należy oznaczyć uwagą „warunkowe" lub „sporne".

(3) Zgłoszenia należy również wówczas dokonać, jeśli świadczenie zawisłe jest od niezaspokojonego jeszcze świadczenia wzajemnego.

§ 13

Obowiązek zgłoszenia przedsiębiorstw z udziałem nieprzyjacielskim.

(1) Kierownicy lub pozostałe do zastępstwa lub zarządzania uprawnione osoby osób prawnych prawa prywatnego, związków osobowych, zakładów, fundacyj i innych majątków celowych (przedsiębiorstw), w których nieprzyjaciele mają swoje udziały i posiadające siedzibę lub oddział w kraju, obowiązani są rodzaj i rozmiar udziału zgłosić na formularzu zgłoszenia D.

(2) Urzędy zgłoszenia uprawnione są zażądać również na formularzu zgłoszenia danych o majątku tych przedsiębiorstw.

§ 14

Wyjątek od obowiązku zgłoszenia.

Jeśli wartość całego podlegającego obowiązkowi zgłoszenia majątku nieprzyjacielskiego wynosi mniej niż 1 000 złotych zaniechać można przepisanego §§ 6, 10, 11 i 13 zgłoszenia tego majątku.

§ 15

Obowiązek udzielania informacyj.

Urzędy zgłoszenia uprawnione są również od osób trzecich zażądać informacyj, jak również badać księgi i pisma.

§ 16

Wątpliwość co do obowiązku zgłoszenia.

Zgłoszenie jest konieczne również wtedy, gdy zachodzą wątpliwości co do obowiązku zgłoszenia. Powody wątpliwości należy podać.

§ 17

Termin zgłoszenia.

(1) Zgłoszenie winno nastąpić do dnia 1 października 1940 r.

(2) Zgłoszenia majątku, które przypada po dniu 15 września 1940 r., albo o którego przypadnięciu obowiązany do zgłoszenia dopiero po dniu 15 września 1940 r. wiadomość otrzymuje, dokonać należy w przeciągu jednego miesiąca od otrzymania wiadomości przez obowiązanego do zgłoszenia.

(3) Obowiązanemu do zgłoszenia może być na wniosek przyznany termin późniejszy.

Vierter Abschnitt.

Verfügungsbeschränkungen.

§ 18

Allgemeines Verfügungsverbot.

Über das im Inland befindliche feindliche Vermögen darf nicht verfügt werden. Der rechtsgeschäftlichen Verfügung steht eine Verfügung im Wege der Zwangsvollstreckung, insbesondere die Vollziehung eines Arrestes oder einer einstweiligen Verfugung gleich.

§ 19

Ausnahmen.

(1) Das Verfügungsverbot des § 18 gilt nicht, soweit Verfügungen bereits nach der Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 44) nebst ihren Durchführungsvorschriften Beschränkungen unterliegen, und zwar auch soweit bestimmte Verfügungen nach den Durchführungsvorschriften zur Devisenverordnung für das Generalgouvernement von den Beschränkungen der Devisenverordnung und ihrer Durchführungsvorschriften ausgenommen sind.

(2) Das Verfügungsverbot des § 18 gilt ferner nicht für Verfügungen, die im Inland

1. im Rahmen der laufenden Verwaltung eines Betriebes oder Grundstücks oder zur Fortführung eines Haushalts erforderlich sind;
2. durch einen von einem Deutschen Gericht im Generalgouvernement bestellten Vormund, Pfleger oder sonstigen Verwalter mit Genehmigung des Gerichts vorgenommen werden;
3. von einem nach § 21 bestellten Verwalter vorgenommen werden.

(3) Der Leiter der Abteilung Justiz im Amt des Generalgouverneurs kann im Einvernehmen mit dem Leiter der Abteilung Finanzen im Amt des Generalgouverneurs weitere Ausnahmen von dem Verfügungsverbot des § 18 zulassen.

§ 20

Rückwirkung.

Aus Verfügungen, welche über das nach § 6 oer Anmeldepflicht unterliegende Vermögen nach dem 2. September 1939 und vor dem Inkrafttreten dieser Verordnung vorgenommen worden sind, können Rechte nicht geltend gemacht werden; § 19 gilt sinngemäß.

Fünfter Abschnitt.

Verwaltung von Unternehmen.

§ 21

Voraussetzungen.

(1) In Unternehmen (§ 13 Abs. 1), die im Inland ihren Sitz oder eine Niederlassung haben, kann zur Sicherstellung und Erhaltung des Vermögens ein Verwalter eingesetzt werden, wenn das Unternehmen unmittelbar oder mittelbar unter maßgebendem feindlichem Einfluß steht.

Rozdział czwarty.

Ograniczenia rozporządzania.

§ 18

Ogólny zakaz rozporządzania.

Majątkiem nieprzyjacielskim, znajdującym się w kraju rozporządzać nie wolno. Rozporządzaniu o charakterze czynności prawnej równorzędne jest rozporządzanie w drodze egzekucji, szczególniej wykonanie aresztu lub tymczasowego rozporządzania.

§ 19

Wyjątki.

(1) Zawarty w § 18 zakaz rozporządzania nie obowiązuje, o ile już według ordynacji dewizowej dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 44) łącznie z jej postanowieniami wykonawczymi ograniczeniom podlegają, a nawet wtedy, gdy pewne rozporządzania w myśl postanowień wykonawczych do rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa wyjęte są spod ograniczeń ordynacji dewizowej i jej postanowień wykonawczych.

(2) Zawarty w § 18 zakaz rozporządzania nie obowiązuje nadto dla rozporządzeń, które w kraju

1. w ramach bieżącego zarządu przedsiębiorstwa lub nieruchomości lub do dalszego prowadzenia gospodarstwa domowego konieczne są;
2. przez ustanowionego z ramienia Niemieckiego Sądu w Generalnym Gubernatorstwie opiekuna, kuratora lub innego zarządcy za zezwoleniem sądu uskutecznione zostaną;
3. przez ustanowionego podług § 21 zarządcę uskutecznione zostaną;

(3) Kierownik Wydziału Sprawiedliwości przy Urzędzie Generalnego Gubernatora może w porozumieniu z Kierownikiem Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora na dalsze wyjątki od zawartego w § 18 zakazu rozporządzania zezwolić.

§ 20

Moc wsteczna.

Z rozporządzań, które o podlegającym podług § 6 obowiązkowi zgłoszenia majątkiem po dniu 2 września 1939 r. i przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia uskutecznione zostały, nie przysługuje pretensja prawna. § 19 obowiązuje odpowiednio.

Rozdział piąty.

Zarząd przedsiębiorstw.

§ 21

Założenia.

(1) Dla przedsiębiorstw (§ 13 ust. 1), posiadających swoją siedzibę lub swój oddział w kraju, może być dla zabezpieczenia i utrzymania majątku ustanowiony zarządca, jeśli przedsiębiorstwo bezpośrednio lub pośrednio decydującemu nieprzyjacielskiemu wpływowi podlega.

(2) Ob ein Unternehmen unter maßgebendem feindlichem Einfluß steht, entscheidet im Zweifelsfalle der Leiter der Abteilung Wirtschaft im Einvernehmen mit dem Leiter der Abteilung Justiz im Amt des Generalgouverneurs.

(3) Die Kosten der Verwaltung trägt das Unternehmen.

§ 22

Verfahren.

(1) Zur Bestellung des Verwalters ist das Deutsche Obergericht zuständig, in dessen Bezirk das Unternehmen seinen Sitz oder seine Niederlassung hat.

(2) Soweit die folgenden Vorschriften nichts anderes bestimmen, hat das Obergericht auf das Verfahren die für die Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit geltenden Vorschriften sinngemäß anzuwenden.

§ 23

Stellung des Verwalters.

(1) Soweit bei der Einsetzung des Verwalters nichts anderes bestimmt wird, ist der Verwalter zu allen gerichtlichen und außergerichtlichen Geschäften und Rechtshandlungen befugt, die der Betrieb des Unternehmens mit sich bringt. Während der Dauer der Verwaltung ruhen die Befugnisse der Leiter und der sonst zur Vertretung oder Verwaltung befugten Personen; gleiches gilt für die Befugnisse aller Organe.

(2) Ist das Unternehmen im Handels- oder Genossenschaftsregister des deutschen oder des polnischen Gerichts eingetragen, so ist die Bestellung des Verwalters von Amts wegen gebührenfrei einzutragen.

§ 24

Sorgfaltspflicht.

(1) Der Verwalter hat bei seiner Tätigkeit die Sorgfalt eines ordentlichen Verwalters anzuwenden.

(2) Der Verwalter untersteht der Aufsicht des Deutschen Obergerichts.

§ 25

Vergütung.

Der Verwalter hat Anspruch auf Erstattung barer Auslagen und auf eine angemessene Vergütung für seine Tätigkeit. Der Betrag ist durch das für die Bestellung des Verwalters zuständige Deutsche Obergericht festzusetzen und von dem Verwalter bei dem Unternehmen einzuziehen.

§ 26

Aufhebung der Verwaltung.

Das Gericht kann jederzeit die Verwaltung aufheben und die Bestellung des Verwalters widerrufen. Ist das Unternehmen im Handels- oder Genossenschaftsregister eingetragen, so ist der Widerruf der Bestellung in das Handels- oder Genossenschaftsregister von Amts wegen gebührenfrei einzutragen.

§ 27

Grundstücke und sonstige Vermögenswerte.

Für Grundstücke und sonstige Vermögenswerte, die im Eigentum von Feinden stehen, gelten die Vorschriften dieses Abschnitts sinngemäß.

(2) Czy przedsiębiorstwo pod decydującym wpływem nieprzyjacielskim się znajduje, rozstrzyga w razie wątpliwości Kierownik Wydziału Gospodarki w porozumieniu z Kierownikiem Wydziału Sprawiedliwości przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

(3) Koszty zarządu ponosi przedsiębiorstwo.

§ 22

Postępowanie.

(1) Do ustanowienia zarządcy właściwy jest Wyższy Sąd Niemiecki, w którego obwodzie przedsiębiorstwo swoją siedzibę lub swój oddział posiada.

(2) O ile poniższe przepisy inaczej nie stanowią, winien Wyższy Sąd Niemiecki do postępowania stosować odpowiednio przepisy, obowiązujące w sprawach sądownictwa niespornego.

§ 23

Stanowisko zarządcy.

(1) O ile przy ustanowieniu zarządcy nie postanowiono inaczej, zarządca uprawniony jest do wszelkich czynności sądowych i pozasądowych oraz prawnych, których prowadzenie przedsiębiorstwa wymaga. W czasie trwania zarządu spoczywają uprawnienia kierowników i innych uprawnionych do zastępstwa lub zarządu osób; to samo dotyczy również uprawnień innych organów.

(2) Jeżeli przedsiębiorstwo wpisane jest do handlowego lub spółdzielczego rejestru Sądu Niemieckiego lub polskiego, to ustanowienie zarządcy winno być z urzędu bezpłatnie wpisane.

§ 24

Obowiązek staranności.

(1) Zarządca winien przy wykonaniu swojej czynności stosować staranność sumiennego zarządcy.

(2) Zarządca podlega nadzorowi Wyższego Sądu Niemieckiego.

§ 25

Wynagrodzenie.

Zarządca ma prawo do zwrotu wydatków w gotówce i do stosownego wynagrodzenia za swoją czynność. Kwotę powyższą winien właściwy dla ustanowienia zarządcy Wyższy Sąd Niemiecki ustalić i przez zarządcę z przedsiębiorstwa ściągnąć.

§ 26

Uchylenie zarządu.

Sąd może każdocześnie zarząd uchylić i ustanowienie zarządcy odwołać. Jeżeli przedsiębiorstwo wpisane jest do rejestru handlowego lub spółdzielczego, to odwołanie ustanowienia winno być z urzędu do rejestru handlowego i spółdzielczego bezpłatnie wpisane.

§ 27

Nieruchomości i inne wartości majątkowe.

Dla nieruchomości i innych wartości majątkowych, będących własnością nieprzyjaciół, obowiązują odpowiednio przepisy niniejszego rozdziału.

§ 28

Ermächtigung.

Der Leiter der Abteilung Justiz im Amt des Generalgouverneurs kann zur einheitlichen Lenkung der Verwaltung von Unternehmen im Gebiet des Generalgouvernements einen Kommissar bestellen.

§ 29

Behandlung des norwegischen, niederländischen, belgischen und luxemburgischen Vermögens.

Die Vorschriften dieses Abschnitts gelten sinngemäß auch für Unternehmen, die im Inland ihren Sitz oder ihre Niederlassung haben und unmittelbar oder mittelbar unter maßgebendem norwegischem, niederländischem, belgischem oder luxemburgischem Einfluß stehen. Gleiches gilt für Grundstücke und sonstige Vermögenswerte.

Sechster Abschnitt.

Strafvorschriften.

§ 30

Strafe.

(1) Mit Gefängnis und mit Geldstrafe bis zu zweihunderttausend Zloty oder mit einer dieser Strafen wird bestraft, wer einer Vorschrift in den §§ 5 bis 18 vorsätzlich zuwiderhandelt, soweit die Tat nicht nach einer anderen Vorschrift mit schwereren Strafen bedroht ist.

(2) Wer einer der im Abs. 1 bezeichneten Vorschriften fahrlässig zuwiderhandelt, wird mit Gefängnis bis zu einem Jahre oder mit Geldstrafe bestraft.

§ 31

Einziehung.

(1) Bei Zuwiderhandlungen gegen § 5 kann neben der Strafe auch auf Einziehung der Werte, auf die sich die strafbare Handlung bezieht, erkannt werden.

(2) Kann keine bestimmte Person verfolgt oder verurteilt werden, so kann auf Antrag der Staatsanwaltschaft die Einziehung selbständig durch Beschluß angeordnet werden. Gegen den Beschluß findet die sofortige Beschwerde statt.

§ 32

Antrag.

Die Strafverfolgung bei Zuwiderhandlungen gegen die §§ 6 bis 18 findet nur auf Antrag des Leiters der Abteilung Finanzen im Amt des Generalgouverneurs statt. Der Antrag kann zurückgenommen werden.

Siebenter Abschnitt.

Schlußvorschriften.

§ 33

Übertragung von Zuständigkeiten.

Ist in dieser Verordnung ein Abteilungsleiter im Amt des Generalgouverneurs ermächtigt, Ausnahmen zuzulassen oder Genehmigungen zu erteilen, so kann er seine Befugnisse auf andere Stellen übertragen.

§ 34

Gebühren.

(1) Für das Verfahren über Genehmigungen oder Ausnahmebewilligungen kann eine Gebühr von 10 Zloty bis 2 000 Zloty erhoben werden.

§ 28

Upoważnienie.

Kierownik Wydziału Sprawiedliwości przy Urzędzie Generalnego Gubernatora może dla jednolitego kierowania zarządem przedsiębiorstw na obszarze Generalnego Gubernatorstwa ustanowić komisarza.

§ 29

Traktowanie majątku norweskiego, holenderskiego, belgijskiego i luksemburskiego.

Przepisy tego rozdziału stosuje się odpowiednio również do przedsiębiorstw, które w kraju siedzibę lub oddział posiadają i bezpośrednio lub pośrednio pod decydującym wpływem norweskim, holenderskim, belgijskim lub luksemburskim się znajdują. To samo stosuje się do nieruchomości i innych wartości majątkowych.

Rozdział szósty.

Przepisy karne.

§ 30

Kary.

(1) Karze więzienia i grzywnie do dwustu tysięcy złotych lub jednej z tych kar podlega, kto umyślnie przeciw przepisom §§ 5 do 18 wykracza, jeśli według innych przepisów czyn karą cięższą nie jest zagrożony.

(2) Kto z niedbalstwa wykracza przeciw jednemu z wymienionych w ust. 1 przepisów, podlega karze więzienia do jednego roku lub grzywnie.

§ 31

Ściągnięcie.

(1) Przy wykroczeniach przeciw § 5 może być obok kary orzeczone również ściągnięcie wartości, do których czyn karygodny się odnosi.

(2) Jeśli żadna określona osoba nie może być ścigana lub skazana, wtedy na wniosek prokuratorii może być ściągnięcie samodzielnie orzeczone. Przeciw orzeczeniu przysługuje prawo natychmiastowego zażalenia.

§ 32

Wniosek.

Ściganie karne przy wykroczeniach przeciw §§ 5 do 18 odbywa się tylko na wniosek Kierownika Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora. Wniosek może być cofnięty.

Rozdział siódmy.

Przepisy końcowe.

§ 33

Przeniesienie kompetencji.

Jeśli w niniejszym rozporządzeniu upoważniony jest Kierownik Wydziału przy Urzędzie Generalnego Gubernatora do udzielania zezwoleń i przyzwoleń na wyjątki, wtedy może on swoje uprawnienia na inne urzędy przenieść.

§ 34

Opłaty.

(1) Przy postępowaniu dotyczącym udzielania zezwoleń lub przyzwoleń na wyjątki może być pobierana opłata od 10 do 2 000 złotych.

(2) Die Behandlung der Anträge kann davon abhängig gemacht werden, daß die Gebühr ganz oder teilweise vorausgezahlt wird.

§ 35

Anmeldung inländischen Vermögens.

Es bleibt vorbehalten, Bestimmungen über die Anmeldung des Vermögens von Inländern, das sich im Gebiet feindlicher Staaten befindet, zu erlassen.

§ 36

Weitere Maßnahmen.

Wenn ein feindlicher Staat die auf seinem Gebiet wirksamen gewerblichen Schutzrechte oder Urheberrechte, die Reichsdeutschen oder reichsdeutschen Unternehmen oder Inländern zustehen, in Abweichung der seinen Staatsangehörigen zuteil werdenden Behandlung besonderen Maßnahmen unterwirft, kann der Leiter der Abteilung Justiz im Amt des Generalgouverneurs Vergeltungsmaßnahmen treffen. Gleiches gilt für den Fall, daß ein feindlicher Staat den Erwerb von gewerblichen Schutzrechten oder Urheberrechten durch Reichsdeutsche oder reichsdeutsche Unternehmen oder Inländer besonderen Beschränkungen unterwirft.

§ 37

Inkrafttreten.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage ihrer Verkündung in Kraft.

Krakau, den 31. August 1940.

Der Generalgouverneur
Frank

(2) Opracowanie wniosków może być uzależnione od tego, czy opłatę z góry w całości lub częściowo uskuteczniono.

§ 35

Zgłoszenie majątku krajowego.

Zastrzega się wydanie postanowień o zgłoszeniu majątku krajowców, znajdującego się na obszarze państw nieprzyjacielskich.

§ 36

Dalsze zarządzenia.

Jeśli państwo nieprzyjacielskie poddaje specjalnym zarządzeniom działające na jego obszarze przemysłowe prawa ochronne lub prawa autorskie, przysługujące obywatelom Rzeszy lub niemieckim przedsiębiorstwom lub krajowcom, wbrew traktowaniu przypadającemu w udziale jego własnym obywatelom, wtedy Kierownik Wydziału Sprawiedliwości przy Urzędzie Generalnego Gubernatora wydać może zarządzenia odwetowe. To samo obowiązuje w wypadku, jeśli jakieś państwo nieprzyjacielskie poddaje specjalnym ograniczeniom nabycie przez obywateli Rzeszy lub niemieckie przedsiębiorstwa lub krajowców przemysłowych praw ochronnych lub praw autorskich.

§ 37

Wejście w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau (Kraków), dnia 31 sierpnia 1940 r.

Generalny Gubernator
Frank

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung im Amt des Generalgouverneurs, Krakau 20, Außenring 30 (Regierungsgebäude). Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, Poststraße 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II Zloty 14,40 (RM 7,20) einschließlich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30). — Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs, Krakau 1, Postschließfach 110. Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im deutschen Reichsgebiet auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise: VBlGG. I bzw. II.

Wydawany przez Wydział Ustawodawstwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków) 20, Aussenring 30 (gmach rządowy). Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp., Krakau (Kraków), Poststrasse 1. Dziennik rozporządzeń wychodzi wedle potrzeby. Prenumerata wynosi kwartalnie dla Części I i II złotych 14.40 (RM 7.20) łącznie z kosztami przesyłki; cenę pojedynczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych —.60 (RM —.30). Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy następuje przez urząd wydawniczy Dziennika rozporządzeń Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. rozp. GG. I wzgl. II.